

for Voldtægtsforsøelser. Jeg vil sige til det ærede Medlem: Jeg tvivler om, at Overklassens unge Herrer, hvis det er dem, der begaa Forsøg over for Arbejdernes Døtre, vilde falde ind under denne Lovs Bestemmelser og blive pryglede paa den nøgne Ryg. Jeg har set for meget til den danske Retspleje til at tro, at det vil gaa saadan. Jeg erindrer godt et Kapitel af Skjoldborgs Bog „Gyldenholm“, hvor det fortælles, at Godsejeren og hans Selskabsbrødre have sviret Dagen hen paa Herregaarden, og da Mørket og Aftenen kommer, storme de ud i Pige kamrene. Det er vist en god realistisk Skildring af Livet paa Herregaardene. Tror det ærede Medlem for Vejle, at denne Godsejer og hans Venner, der om Aftenen, efter at de have sviret og drukket rigtig godt, afsøge Pige kamrene paa Herregaarden, ville falde ind under denne Paragraf? Tror han, at Dommerne gennemgaaende ved nærmere Undersøgelser af de „i øvrigt foreliggende Oplysninger“ o. s. v. ville faa Formodning om Tilbøjelighed til raa og voldsom Fremfærd bestyrket? Dommeren vil i et saadant Tilfælde gaa ud fra, at der ikke er nogen Formodning for Tilbøjelighed til raa og voldsom Færd, men selv frasat dette, ville alle de Oplysninger, der findes om en saadan Godsejer og hans Venner, afkræfte en saadan Formodning. Nej, han kan være sikker paa, at vi faa ikke dette at se, at Skjoldborgs Godsejer og hans Venner blive førte for Dommeren og blive pryglede med indtil 27 Slag paa deres nøgne Ryg. Skulde en Lov som denne kunne gennemføres — jeg vil dog sige, at jeg overhovedet ikke gaar med til den —, burde den i hvert Fald, hvis der skulde være System og Konsekvens i det, ændres saadan, at vi kom bort fra disse Gummielastikumsparagraffer. Lad Paragrafferne blive saa jernhaardt udarbejdede, at ingen kan slippe uden om dem, hvad enten han er Greve eller Arbejdsmand, og lad os saa se, om den højtærede Justitsminister vil gaa med til et saadant Lovforslag, som ikke blot *kan* ramme men maa ramme alle, fra de højeste i Samfundet til de laveste.

Til det ærede Medlem for Lyngby (Piper) vil jeg sige, at han var i Gaar den eneste, der fuldt ud sluttede sig til den højtærede Justitsminister — i Dag har han fundet et Par Meningsfæller — og jeg tror, at han fremdeles vil blive i Mindretal her i Tinget. Men betegnende var det, at den eneste Tilslutning, der i Gaar fremkom til den højtærede Justitsminister,

netop kom fra den ærede Repræsentant for Lyngbykredsen, thi Lyngbykredsen hører jo netop til de Kredse, hvor Bøllebedrifter og Voldshandlinger fra gammel Tid have været ret almindelige. Den Kreds har i lange Tider hørt til de mindst politisk vakte, til de mest uoplyste i Landet, og der foregik ikke saa lidt af det, som vi ogsaa have kendt fra en anden gammel Højrekreds, nemlig Slagelsekredsen. De huske alle de Optøjer, som der fandt Sted, hvordan man i sin Tid fra Korsør drog til Slagelse, og hvordan den eneste Venstremand, der fandtes i Korsør, blev kastet i Vandet (*Poul Rasmussen*: Af hvem?). Vi have jo en gammel Korsørianer, som kan tage Ordet og oplyse os nærmere om, hvordan det gik til, da Venstremanden blev smidt i Vandet (*Poul Rasmussen*: Af hvem?). Af Højrebøllerne. (*Poul Rasmussen*: Ved De det?) Ja, hvis det ærede Medlem har noget at protestere imod, kan han jo rejse sig.

Formanden: Der maa ikke føres Samtale mellem Taleren og andre Medlemmer.

Borgbjerg: Saadanne Bøllebedrifter kende vi meget godt, særlig fra visse Kredse af Landet, de længst tilbagestaaende i alle Henseender — saaledes ogsaa i Lyngbykredsen. Det første socialdemokratiske Møde i Lyngbykredsen var i 1872, og da maatte den socialdemokratiske Foredragsholder redde sig ud af Vinduerne, fordi de daværende Lyngbyanere, de saakaldte Grævlinger, vare paa Benene. Ja, der foregik mange Bøllebedrifter derude, det var umuligt at faa Lokale, en Socialdemokrat blev forfulgt, boikottet osv. Saadan var det ogsaa andre Steder i Nordsjælland. For 12 Aar siden holdt jeg et socialdemokratisk Møde oppe i et af Nordsjællands smaa Fiskerlejer. Den Gang vare Fiskerne Højremænd — nu ere de jo gode Socialdemokrater —, og de mødte med Dolke og Knive for at passe paa den mindste ubesindige Ytring, der lød fra mine Læber, og som kunde oprøre dem i deres gamle nedarvede Fordomme, den skulde hævnes med Staalet. Jeg udtalte mig selvfølgelig saa forsigtigt, at der ikke blev Anledning dertil. Saaledes kende vi det godt ogsaa fra andre Egne. For nylig har den Hædersmand, der i Dag fejrer sin 90-aarige Fødselsdag, skildret, hvordan Venstre mænd bleve behandlet i gamle Dage, hvordan de ligefrem maatte flygte for ikke at blive overfaldne af det davæ-